

1. UVOD

Pacijenti sa cervikalnim bolnim sindromom su česti u ambulantama porodične medicine, te stoga **zaokuplja** pažnju brojnih istraživača. Predmeti istraživanja su prevencija, dijagnostika, liječenje i rehabilitacija ove bolne manifestacije.

Cervikalni sindrom predstavlja jedan od čestih uzroka hroničnih tegoba kod osoba u srednjoj životnoj dobi (oko 10%). Češći je kod žena, a postoji stalni porast incidence u industrijalizovanim zemljama. Vrlo često bolovi u vratu su toliko jaki da onemogućavaju redovni posao uzrokujući visoku stopu apsentizma (izostajanje s posla), pa čak i normalnu dnevnu aktivnost. Liječenje ovog oboljenja je kompleksno i zahtijeva upotrebu različitih metoda, dok mali broj pacijenata predstavlja kandidata za operativni zahvat.

Humani vrat je kompleksna struktura, veoma osjetljiva na iritaciju traumatskim, biomehaničkim, **upalnim**, infektivnim i/ili tumorskim faktorima. Potencijalni bol-generatori su: kosti, mišići, ligamenti, faset zglobovi i intervertebralni diskusi. Često bolovi u vratu nastaju nakon povrede ili **zamora** vratnih struktura., mada se kao najčešći uzrok izdvaja degenerativni reumatizam.

Kičmeni stub ima važnu ulogu u pravilnom držanju tijela koje je veoma bitno za lokomotorni aparat za vrijeme stajanja, sjedenja ili ležanja. Postoje mnoge tegobe koje su posljedica nepravilnog držanja kičmenog stuba pri hodu, stajanju ili radu.

Tegobe na koje se pacijenti najčešće žale su: bol u vratu, glavobolje, vertiginozne smetnje, bolovi u ramenima i gornjim ekstremitetima, zujanje u ušima, zamagljen vid i dr. Obilje mogućih simptoma predstavlja veliki diferencijalno-dijagnostički problem.

S obzirom da uzroci cervikalnog sindroma mogu varirati od sasvim benignih pa do ozbiljnih problema koji zahtijevaju dodatne konsultacije, dijagnostičke i terapijske procedure, te da cervikalni sindrom predstavlja vodeći uzrok za upućivanje pacijenata na fizikalnu terapiju, iziskuje velika **izdvajanja** u zdravstvenom sistemu.

S obzirom na veliku učestalost, sve različite kombinacije liječenja su značajne u zavisnosti od procjene statusa pacijenta.

U ovom radu akcenat je na kineziterapijskom tretmanu, jer je to najkorisniji oblik fizioterapije kod lokomotornih tegoba, pa tako i kod cervikalnog sindroma.